

Na osnovu članka 16.stava 3. Zakona o Vladi Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 7/10), i člana 237. stav 1., Zakona o upravnom postupku (“Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine”, broj 2/98. i 48/99.), kao i članka 12. stav 2. i 3. Uredbe o mjerilima, postupku i načinu ocjenjivanja rada rukovoditelja organa državne službe koje postavlja Vlada Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 4/13), rješavajući po prigovoru rukovoditelja Biznis servis centra Đenane Čolaković, postavljene na radno mjesto sekretara Biznis servis centra, na prijedlog Ministarstva za pravosuđe i upravu, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, na 135. sjednici održanoj dana 14.11.2013. godine, d o n o s i

RJEŠENJE

1. Odbija se prigovor, Đenane Čolaković rukovoditelja Biznis servis centra postavljena na radno mjesto sekretara Biznis servis centra kao neosnovan.
2. Potvrđuje se Rješenje, broj: 02-34-22562/13 od 25.10.2013. godine, za rad i postignute rezultate u radu u periodu od 01.01.2012. – 31.12.2012. godine.
3. Rješenje stupa na snagu danom donošenja.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem, broj: 02-34-22562/13 od 25.10.2013. godine, rukovoditelj Biznis servis centra Đenana Čolaković, postavljena na radno mjesto sekretara Biznis servis centra, za rad i postignute rezultate u radu u periodu od 01.01.2012. – 31.12.2012. godine, ocijenjena je ocjenom „uspješan“.

Protiv navedenog rješenja imenovana je blagovremeno izjavila dopušteni prigovor zbog pogrešne primjene materijalnog prava, te shodno tome nepravilne primjene propisa na kojima se isto temelji, nepotpune i pogrešne primjene utvrđenog činjeničnog stanja i kršenja članka 13. Europske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama.

Obrazlažući žalbene navode imenovana ističe da je u preambuli ožalbenog Rješenja kao pravni osnov za donošenje navedena Uredba o mjerilima, postupku i načinu ocjenjivanja rada rukovoditelja organa državne službe koje postavlja Vlada Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 4/13), koja je stupila na snagu 13.4.2013. godine, a da je članom 5. Pravilnika o ocjenjivanju rada državnih službenika u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je bio na snazi 13.4.2013. godine, propisano da je ista trebala biti ocijenjena najkasnije u roku od 30 dana poslije perioda za koje se ocjenjivanje vrši tako da je Vlada Kantona trebala postupati po tada važećem Pravilniku o ocjenjivanju rada državnih službenika u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine, te najkasnije do 30.01.2013. godine, završiti ocjenjivanje za navedeni period. Također, imenovana navodi da je Vlada Kantona postupajući po Uredbi imenovala Interresornu radnu grupu na način da su svi članovi diplomirane pravnici, a čime je propustila da osigura širi spektar znanja i kompetencija članova Interresorne radne grupe kojim bi bar na približan način, bila prepoznata različitost stručne spreme rukovoditelja organa koji se ocjenjuju. Pored toga, prema navodima iz prigovora Interresorna radna grupa je zatražila od rukovodioca BSC-a, dostavu Informacije i dokumenata radi izrade Izvještaja iz čega je vidljivo da je ista izašla izvan okvira dobre prakse postupanja po principima kancelarijskog poslovanja, jer nije navela imena članova grupe, niti sadržine akta iz kojeg bi ocijenjeni rukovodilac mogao zaključiti ko su članovi Interresorne grupe, a posebno da njeni članovi, i kao državni službenici, nisu upozorili Vladu Kantona da su pojedine odredbe Uredbe po kojoj se vrši ocjenjivanje u suprotnosti sa Zakonom o preuzimanju Zakona o državnoj slubi u FBiH („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 3/12). S tim u vezi, imenovana navodi da joj nije bio dostavljen, odnosno poznat obim i format za dostavljanje izvještaja zbog čega je ista dostavila dokument na 68 stranica, rađen metodom naučno-istraživačkih radova, uvažavajući

ekonomske principe upravljanja ljudskim resursima uz tabelarni i dijagramski prikaz podataka. U tom smislu imenovana dalje navodi da je po tom izvještaju ostvarila 93% poslova i radnih zadataka, a da je s druge strane, Interresorna radna grupa površno sagledala dostavljene podatke, te propustila da obavi dodatni razgovor sa istom radi detaljnijeg upoznavanja sa njenim radom. Dalje se navodi da Izvještaj Interresorne radne grupe nije potpisan, da dva različita akta nose isti broj i imaju isti datum ali sasvim različite predmete, (Zahtjev za očitovanje upućen svim rukovodećim državnim službenicima i Izvještaj o procjeni rezultata rada o procjeni izvršenja poslova i radnih zadataka sekretara BSC), te da smatra da Izvještaj nije sačinjen u skladu sa naučnom i stručnom metodologijom a posebno da ne sadrži indikatore i referentne veličine koje su korištene po osnovnim i dopunskim kriterijima iz člana 3. i člana 4. Uredbe. Dalje navodi da Interresorna radna grupa nije uspostavila ispravan sistem vrednovanja, da nije primjenila matematički ispravne metode i modele relativiziranja indikatora, a zbog čega nije ni bila u mogućnosti da na nepristrasan način izvrši procjenu izvršenja poslova i radnih zadataka. Ista navodi kako se i u obrazloženju pobijanog rješenja, i Radno tijelo Vlade Kantona osvrnulo samo na dio datog očitovanja koji se odnosio na jedan od dva dopunska kriterija iz člana 4. Uredbe, pri čemu osporava dato obrazloženje Radnog tijela Vlade Kantona, a koje je konstatovalo da ukupna procjena učinka rukovodioca nije samo matematički prikaz parametara, odnosno da je riječ o posebnoj organizacionoj jedinici Kantona za čiji su ukupan rad relevantna kvalitativna poboljšanja iz domena povjerenih nadležnosti a ne samo statistički prikaz podnesenog broja inicijativa za poboljšanje stanja. Pri tome imenovana navodi da niti Interresorna radna grupa, niti Radno tijelo Vlade Kantona, nisu naveli indikatore kvaliteta na osnovu kojih bi predložili kvalitet predloženih inicijativa. Također navodi, da od strane Radnog tijela Vlade nije dobila obrazloženje o relevantnim indikatorima koji su uzeti u obzir kao ni način njihovog vrednovanja, a prema kojima bi se moglo utvrditi kvalitativno poboljšanje u radu BSC-a. Stoga i smatra da je riječ o paušalnom ocjenjivanju stepena učinka rukovoditelja, a koje je i politički motivirano, sa ciljem „uštimavanja“ konačnog rezultata bez naučnog i akademskog pristupa. Pored toga imenovana smatra da je i tokom usmenog intervjua, isti vođen na arogantan način, a da su dominirale prethodne predrasude, bez ikakve konkretizacije razloga i ukupne valorizacije dostavljenih podataka iz kojih bi bilo vidljivo zašto je ocjenjena ocjenom „uspješan“. U prigovoru se dalje navodi da je Uredbom propisan rok za ocjenjivanje rukovodioca organa državne službe (najkasnije u roku od 90 dana po isteku perioda za koji se ocjenjuje), a da je postupkom ocjenjivanja započetim u julu 2013. godine, prekršen član 5. Uredbe. Također, ista posebno navodi da je u prembuli ožalbenog rješenja, navedena Uredba u suprotnosti sa Zakonom o državnoj službi F BiH („Službene novine F BiH“, broj: 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 i 4/12), jer je članom 12. Uredbe, propisana mogućnost izjavljivanja prigovora Vladi Kantona u roku od osam dana od dana prijema Rješenja a čime je grubo prekršeno načelo dvostepenosti, jer isti organ provodi i postupak ocjenjivanja i postupak razmatranja prigovora, čime se krši pravo na djelotvoran pravni lijek i krše odredbe člana 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima i slobodama.

Prigovor nije osnovan.

Razmatarajući navode iz blagovremenog i dopuštenog prigovora, Vlada Kantona je zauzela stajalište da su svi njegovi navodi zasnovani na osobnim, odnosno subjektivnim procjenama podnositeljice prigovora, a posebno u dijelovima koji se odnose na nepristrasnost i objektivnost provedenog postupka procjene učinka i konačne ocjene rada „uspješan“. Naime, ocjena rada rukovodioca BSC-a za 2012. godinu, donesena je na osnovu postupka započetog još formiranjem Interresorne radne grupe i Radne grupe za ocjenu, 25.06.2013. godine, odnosno upućivanjem akta 02.07.2013. godine, kojim se tražila dostava izvještaja i prikupljanje podataka sukladno članku 3. i 4. Uredbe, jer je iz poznatih objektivnih razloga, prethodila rekonstrukcija sastava Vlade Kantona. Dakle, postupalo se prema već donesenoj Uredbi o mjerilima, postupku i načinu ocjenjivanja rada rukovoditelja organa državne službe koje postavlja Vlada Zeničko-dobojskog kantona („Službene

novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 4/13), a kojom je kao *lex specialis* propisom, na cjelovit način, uređeno pitanje ocjenjivanje rada rukovoditelja organa državne službe koje postavlja Vlada Kantona. Pri tome Vlada Kantona je imenovala Interresornu radnu grupu sačinjenu sukladno donesenoj Uredbi, (članak 6., stav 3.), a koju sačinjavaju diplomirani pravници na pozicijama sekretara Ministarstva za pravosuđe i upravu, Ministarstva unutrašnjih poslova i Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, sa osnovnim zadatkom da u skladu sa važećom Uredbom, izvrši zadatak propisan članom 7. Uredbe, odnosno da provede postupak procjene učinka i izradi izvješće o procjeni ostvarenja radnih ciljeva izražen odgovarajućim procentom, na posebnom obrascu koji se nalazi na kraju ove Uredbe i čiji je sastavni dio. S tim u vezi, potpuno su neosnovani dijelovi navoda iz prigovora koji su se odnosili na navodna kršenja procedure u smislu odstupanja od dobre prakse postupanja po principima kancelarijskog poslovanja, uključujući i nepostojanje adekvatnih parametara na osnovu kojih bi se izvršila procjena radnog učinka. Dakle, navedeni obrazac za sačinjavanje i dostavljanje izvještaja Interresornoj radnoj grupi je, sam po sebi, sadržavao dovoljno kvantitativnih i kvalitativnih pokazatelja na osnovu kojih bi se mogao ostvariti uvid u procjenu radnog učinka ocjenjivanih osoba bez dodatnih naučno-istraživačkih metoda i indikatora na koje se imenovana neosnovano poziva. Pored toga, relevantni pokazatelji o ukupnoj uspješnosti organizacione jedinice, odnosno službe kojom imenovana rukovodi, nisu bili predmetom matematičko-statističke obrade, nego i ukupnog uspjeha u stvaranju što povoljnijeg ekonomskog, odnosno poslovnog okruženja na području Zeničko-dobojskog kantona, kao osnovnog cilja zbog kojeg je BSC i osnovan. Što se tiče dijela prigovora koji se odnosio na navodnu nemogućnost internog komuniciranja sa članovima Interresorne radne grupe, tvrdnjama iz prigovora je upravo dokazana objektivnost i nepristrasnost u radu Interresorne radne grupe, jer je navedenom Uredbom je i predviđeno da je jedini način komuniciranja sa Interresornom grupom dostava Izvještaja o radu za period ocjenjivanja. Kada je riječ o navodima da Izvještaj Interresorne radne grupe nije potpisan te da dva različita akta nose isti broj i datum ali za sasvim različite predmete, vidljivo je da podnositeljica prigovora uopće ne poznaje princip kancelarijskog poslovanja prema kojem se pod jednim djelovodnim brojem protokola vode svi akti istog predmeta. Pored toga potpuno su neosnovani i dijelovi navoda kojima se osporava postupanje Radnog tijela Vlade Kantona da se očitivalo samo na jedan od dva dopunska kriterija iz člana 4. Uredbe, jer je i tada, od strane toga tijela, dato cjelovito obrazloženje na gotovo istovjetne navode prethodnog prigovora, da ukupna procjena učinka rukovodioca nije samo matematički prikaz parametara, odnosno da je riječ o posebnoj organizacionoj jedinici Kantona za čiji su ukupan rad relevantna kvalitativna poboljšanja iz domena povjerenih nadležnosti a ne samo statistički prikaz podnesenog broja inicijativa za poboljšanje stanja. Dakle, i u toj fazi postupanja, Radno tijelo Vlade Kantona prethodno se već očitivalo na navode prigovora koje podnositeljica ponavlja i u prigovoru na konačno Rješenje Vlade Kantona, a iz čega je vidljivo da u predmetnom slučaju nije bilo ni govora o paušalnom ili politički motivisanom pristupu u postupku ocjenjivanja imenovane rukovoditeljice, na osnovu koje bi se mogao izvesti zaključak o bilo kakvom vidu diskriminacije. Također, Vlada Kantona smatra da nije povrijeđeno načelo dvostepenosti odlučivanja, jer je prethodno postupalo posebno Radno tijelo Vlade formirano u skladu sa Uredbom, da bi potom bila ostavljena i mogućnost dodatnog preispitivanja donesenog Rješenja od strane Vlade Kantona kao cjeline, uz garantovanu sudsku zaštitu, odnosno sudsko posredovanje putem upravnog spora. Pored toga Vlada Kantona smatra da je donesena ocjena „uspješan“, korektan i objektivan pokazatelj ukupne procjene učinka rada imenovane za 2012. godinu, te da je takva ocjena sasvim adekvatna ostvarenim rezultatima rada imenovane za 2012. godine.

Stoga, imajući u vidu naprijed navedeno činjenično stanje, cijeneći svaki navod iz prigovora pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, odlučeno je kao u dispozitivu Rješenja.

Pouka o pravnom lijeku

Ovo rješenje je konačno i protiv istog nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda u Zenici, u roku od 30 dana od dana dostavljanja ovog rješenja.

Broj: 02-_____ /13.

Datum, 14.11.2013. godine

Z e n i c a

PREMIJER

Munib Husejnagić, dipl.ing.maš.

DOSTAVLJENO:

1x Ministarstvo za pravosuđe i upravu,

1x Imenovana (putem ministarstva),

1x Stručna služba Vlade,

1x a/a.